

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

חיכל הקודש מאנסי
HEICHAL HAKODESH MONSEY
32 Dolson Rd.
347-733-7551

חיכל הקודש וויליאמסבורג
HEICHAL HAKODESH WILLIAMSBURG
27 Skillman Street
718-384-1652

חיכל הקודש קרית יואל
HEICHAL HAKODESH KIRYAS JOEL
8 Premishlan Way
845-243-0563

חיכל הקודש קרית יואל
HEICHAL HAKODESH KIRYAS JOEL
8 Hayes Ct.
845-467-5299

בארץ ישראל:

מוסדות "חיכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"

בהסיתרות ע"י כ"ק מוהרא"ש וצוק"ל

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit our website: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים: 212-444-9191

Find our entire book selection at:

AMAZON.COM

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-248-1651

קונטרס

אֵשֶׁת חַיִּל

א.

בְּתִי הַיְקָרָה! עֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁהָאִשָּׁה הַיָּא
"אֵשֶׁת חַיִּל", וְעָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר מִהָאִישׁ, עַל-כֵּן
רָאִי לְהִתְאַזֵּר בְּכָל מִינֵי הִתְחַזְקוּת וְלֹא לְהִשָּׁבֵר;
כִּי בְּאֻמַּת עַל הָאִשָּׁה מִנַּח הָעַל שֶׁל כָּל הַבֵּית, לְכֵן
נִקְרָאת עֶקֶרֶת הַבֵּית, וְאִם כָּל הַבֵּית עוֹמֵד עָלֶיהָ,
אֲזִי צָרִיכָה הִיא הִתְחַזְקוּת הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה
מִהָאִישׁ. לְזֹאת, בְּתִי הַיְקָרָה! קַחִי עֲצָמָךְ בִּידָיִם,
וּצְאִי מֵעֲצָמָךְ, וּדְעִי שֶׁיֵּשׁ לָךְ כֹּחַ הַנֶּפֶשׁ בְּלִתִּי
רְגִילִים. כִּי כָּךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבֻמוֹת
קטו.): אִשָּׁה — כָּלִי זִינָה עָלֶיהָ; לְאִשָּׁה כֹּחַת
הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹלִים, וְאִם הִיָּתָה יוֹדַעַת אֵילוּ כֹּחַת מְסֻרָה

לָהּ, אֲשֶׁר בְּנָקַל יְכוּלָה לְהַפִּיץ דַּעַת בַּעֲלָהּ שְׁתֵּהִיָּה כְּדַעְתָּהּ, אֲזִי לֹא הִיָּתָה נִשְׁבָּרַת מִכָּל דְּבַר פְּעוּט, אִף מִחֲמַת שְׁאִינְנָה יוֹדַעַת מִגְדֹּל כְּחָה, לְזֹאת נּוֹפֶלֶת תִּכְףּ-וּמִיד בְּדַכָּאוֹן וְנִשְׁבָּרַת, וְזֶה מוֹשֵׁף אוֹתָהּ לְכָל הָעֲצָבִים, שְׁצוּעָקָת וּמִתְפַּרְצַת עַל בַּעֲלָהּ, עַל הַיְלָדִים, וְהִיא חֹסֶרֶת סְבִלְנוּת. אֲבָל בְּאֵמֶת לֹא-כֵן הוּא, אֲלֹא עַל הָאִשָּׁה לְזֹכֹר שֶׁהִיא נַעֲשִׂית בַּת-מִצְוָה בְּגִיל שְׁתִּים-עָשָׂרָה וַיּוֹם אֶחָד, כִּי הִיא יוֹתֵר מִפְּתַחַת מֶהֱאִישׁ, שֶׁנַּעֲשֶׂה בֶרֶם-מִצְוָה בְּגִיל שְׁלֹשׁ-עָשָׂרָה וַיּוֹם אֶחָד (נִדָּה מֵה:); אִם הִיָּתָה כָּל אִשָּׁה מִפִּירָה בְּגִדֹל כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלָהּ, אֲזִי כָּל חִיָּיָה הִיוּ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגִמְרִי. לְזֹאת, בְּתִי הִיקְרָה! אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, קָחִי עֲצָמֶךָ בְּיָדִים, עַל-יָדֵי שְׁתַּרְגִּילִי עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלֹךְ, בְּשִׁפְתַּי שְׁאֵת רִגִּילָה בָּהּ, וְתִשְׁפָּכִי נִפְשִׁךָ וְלִבֶּךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל אֲשֶׁר תִּצְטָרְכִי דְעִי לָךְ, שֶׁהִכְתַּבְתָּ הָרֵאשׁוֹנָה וְהָאַחֲרוֹנָה זֶהוּ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִרְגַע שְׁתֵּהִי חֲזָקָה בְּתַפְלָה, לְשִׁפּוֹךְ צָקוֹן לַחֲשֹׁךְ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל הַצְטָרְכוּתֶךָ, אֲזִי יִבְנֶה אֶצְלֶךָ הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמִי, וְיִתְגַּלֶּה לָךְ שֶׁאֵת "אֵשֶׁת חִיל", וִיכוּלָה אֵת לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁאִין בִּיכָלֶת בַּעֲלֶךָ לַעֲשׂוֹתָם; כִּי

סוף כל סוף את עובדת צער העבור, צער הלדה, צער הגדול, אשר האיש אף פעם אינו יכול לעבור שלבים אלו, ואת כן יכולה, כי לאשה נתנו מהשמים כחות הנפש בלתי רגילים. לזאת, בתי היקרה, אף שעבר עליך בחיים מה שעבר — צרות ויסורים, ועדין עוברים עליך עניות ודחקות, השפלות, בזיונות ועלבונות מבעלך, אל תתיאשי, קחי עצמך בידיים, ותתחילי לדבר אליו יתברך ולברח אליו. כי דעי לך, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, והוא צופה ומביט שאדם יחזר אליו, בעבור זה אדם מקבל מכות והשפלות, כדי שיתעורר ויברח אליו יתברך, אבל רב בני-אדם אינם יודעים מכך, ותכף-ומיד קשעוֹבֵר עליהם איזה משבר בחייהם, בפרט השפלות ובזיונות, הם נכנסים בתוך עצמם, ונופלים בדפאון גדול ובמרירות, וזה הורס את כל בריאותם ובטחונם העצמי, ובפרטיות אשה, כשמשפילים ושוכרים אותה, היא נכנסת בתוך עצמה מרב גאוש ומרירות, עד שחשה הכי חלשה. ובאמת לא-כן הוא, אלא לאשה יש כחות הנפש גדולים, אם רק תדביק עצמה בהקדוש-ברוך-הוא, ותמיד תחשב רק ממנו יתברך, זה

יִבְנֶה אֶת אִפְיָה בְּאֶפֶן כְּזֶה, שֶׁלֹּא תִתְיָרָא מִשׁוּם בְּרִיָּה. וּבִאֲמַת עֲלִיף לְזֹכֵר, בְּתִי הִיָּקְרָה, שֶׁבַעֲלִיף רוֹצֶה וְאוֹהֵב אִשָּׁה חֲזָקָה, וּבְרָגַע שֶׁתִּקְחִי עֲצָמֶיךָ בְּיָדִים, וְלֹא תִחַשְׁשִׁי מֵאֵף אֶחָד, רַק תַּעֲמִדִי עַל זְכוּיֹתֶיךָ, בַּעֲלִיף יַעֲרִיף אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר; כִּי אִף שָׁטְבַע הַגָּבֵר, שֶׁהוּא שֶׁתִּלְטֹן וְרוֹצֶה לְהַרְגִּישׁ עֲלִיוֹנוֹת עַל אִשְׁתּוֹ, וּמִשְׁפִּיל וּמַבְזֶה אוֹתָהּ, זֶהוּ רַק כְּשֵׁרוּאָה שֶׁהִיא חֲלָשָׁה וְשִׁבְרִירִית, וְיָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶתֶּה כְּחֻפְצוֹ, אָבֵל בְּרָגַע שְׁרוּאָה שֶׁהָאִשָּׁה עוֹמֶדֶת עַל זְכוּיֹתֶיהָ, הוּא מִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי. וּמִכָּל שֶׁכֵּן, בְּתִי הִיָּקְרָה! אִם יִהְיֶה לָךְ דַּעַת וְשִׁכָּל, וּתַכְבְּדִי וּתְיַקְרִי אֶת בַּעֲלִיךָ, וּתַחֲזִקִי וּתַעֲזוֹדְדִי אוֹתוֹ, אֲזִי תִנְכַּחֲתִי שֶׁבַעֲלִיךָ יֹאחֲבֶיךָ פִּי כִּמְהָ וְכִמְהָ, וּיַכְבִּד אוֹתְךָ בְּמֵאֹד מֵאֹד, כִּי הַגָּבֵר אוֹהֵב שֵׁשׁ לוֹ אִשָּׁה חֲזָקָה. הֵן אֲמַת, שְׁאֲנִי יוֹדַע, שֶׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת מִהִילָדִים, מִהֶעֱנִיּוֹת וְהִדְחָקוֹת, אֵין זֹאת רַק מִפְּנֵי שְׁאִינְךָ יוֹדַעַת מִכַּחוֹתֶיךָ, כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלֹךְ, אֲשֶׁר הֵם בְּלֹתִי מִגְּבֻלִים, אִם רַק תִּבְרָחִי אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְדַבְּרִי אֵלָיו, אֲזִי תִנְכַּחֲתִי בְּכַחוֹת הַנֶּפֶשׁ הַגְּדוֹלִים שְׁלֹךְ, וְכָל הָאוִירָה בְּבֵית תִּשְׁתַּנֶּה. מִחַד גִּיסָא עֲלִיךָ לַכְּבֹד אֶת בַּעֲלִיךָ, כְּמֵאמָרָם ו' ל' (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ

רבה, פָּרַק ט'): אִיזוֹ אֵשֶׁה כְּשֶׁרָה — כָּל שְׁעוֹשֶׂה רָצוֹן בַּעֲלָהּ; וּמֵאִידֶךָ גִּיסָא, עֲלִיךָ לִהְיוֹת חֲזָקָה מָאד, וְלַעֲמֹד עַל עֲקֻרוֹנֹתֶיךָ. וְאִם בַּעֲלֶךָ צוֹעֵק וּמִתְפָּרֵץ עֲלֶיךָ, וּמִשְׁפִּיל וּמִבְּזֶה אוֹתְךָ, תִּכְנִיִּסִי אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּתְדַבְּרִי עִם בַּעֲלֶךָ בְּצוּרָה יָפָה, אָבֵל תִּקְיָפָה: "בַּעֲלִי הִיָּקֵר, לָמָּה לָךְ לִהְתְּפָרֵץ עָלַי, הָאֵינְךָ יוֹדֵעַ, שְׂכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֵינוּ בַּבַּיִת — עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִיבוֹת וּמִחֲלָקֹת, עֲגַמַת נַפֶּשׁ, הֶפְסָדִים וְחֻבוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה רַק מִפְּנֵי שְׁעָלֵינוּ לָשׁוּב בְּתִשּׁוּבָה! זֶה רַק מִפְּנֵי שְׁהוֹצֵאֵנוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִחַיֵּי נִשְׁוֹאֵינוּ! כִּי אִם הָיִינוּ מְזַמְיָנִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְתוֹךְ הַבַּיִת, וְתָמִיד הָיִינוּ מְדַבְּרִים רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל דְּבָר קָטָן מְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הַשְׂכִּינָה הִיָּתָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְכָל הַבַּיִת הָיָה מִתְהַפֵּף לְגַן-עֶדֶן. וְלָכֵן, בַּעֲלִי הִיָּקֵר, לָמָּה לָךְ לִהְיוֹצִיא עָלַי חֲמַתְךָ, לְהַשְׁפִּילָנִי וּלְבַזּוֹתָנִי?! הֲאִם בָּזָה תִּגְיַע לְחַפְצֶךָ?! לֹא אֶסְכִּים לָזֹאת!" וְכֵן תִּמְשִׁיכִי לְדַבֵּר, בְּתִי הִיָּקֵרָה, עִם בַּעֲלֶךָ, מִחַד גִּיסָא בְּאַהֲבָה, בְּכַבּוֹד וּבְהַעֲרָצָה, וּמֵאִידֶךָ גִּיסָא בְּתִקְיָפוֹת, וּתְדַבְּרִי דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה בַּבַּיִת, וּבְיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹבֵנוּ. וְאִם תִּהְיִי

חֲזָקָה בָּזָה, תִּזְכָּחִי אִיךָ שֶׁבִּנְקֵל יִשְׁתַּנֶּה בַּעֲלֶיךָ לְטוֹבָה; כִּי מִסָּבִיב הוּא, לֹא קָבֵל חֲנוּךְ אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה. לְזֹאת, בְּתִי הִיקָרָה, אֶת תְּהִי הַמְחַנֵּכֶת שָׁלוּ, וְתִהְיִי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִידַע שְׁחִי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָכֶם תְּלוּיִים רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ; כִּי סוֹף כָּל סוֹף הִתְחַתְּנֶתֶם סִימָן שְׁאַתֶּם נִשְׁמָה אַחַת, אַחֲרֵת לֹא הִייתֶם מִתְחַתְּנִים. וְאַל תִּסְתַּכְּלִי מֵה שְׁקוּרָה סָבִיב, הַכֹּל בָּא מִהַשְׁטָן, וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלָפוֹת, שְׁאַדָּם בָּרָא בַּחֲטָאִיו, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא לְמַחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, שֶׁהֵסֵם"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְשִׁבּוֹר בְּתִי יִשְׂרָאֵל, אֵל תִּסְתַּכְּלִי סָבִיב — רַק בְּבִיתְךָ, אִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָמַן אֶת בַּעֲלֶיךָ, דְּעִי לָךְ, שִׁזּוֹ הַנִּשְׁמָה שְׁלָךְ, וְאֶת הַנִּשְׁמָה שָׁלוּ, וְאֶת וּבַעֲלֶיךָ נִשְׁמָה אַחַת, כִּי לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם הִייתֶם נִשְׁמָה אַחַת, וּכְשִׁירְדֶתֶם לָזֶה הָעוֹלָם נִתְפַּצְּלֶתֶם, הַבָּעַל בָּא מִזוּג הַזֶּה אֶחָד, וְהָאִשָּׁה בָּאָה מִזוּג הַזֶּה שְׁנֵי, וְעַד שֶׁמִּצְאוּ זֶה אֶת זֶה — קָשָׁה בְּקָרִיעַת יָם סוֹף. וְהָיִיתָ שֶׁכָּבֹר זְכִיתֶם לְמִצְאָה זֶה אֶת זֶה, עֲלִיכֶם לִידַע שְׁאַתֶּם נִשְׁמָה אַחַת (עֵין זֶהר ח"א צא.). לְזֹאת, בְּתִי הִיקָרָה, מֵאֲחֵר שֶׁזָּהוּ בַּעֲלֶיךָ וְאֵלּוּ יְלִדֶיךָ, רְאִי לְקַחַת עֲצָמֶיךָ בְּיָדִים, וְאַל תְּהִי שְׁבוּרָה,

הפסיקי להתיאש ולחשב, כאלו מהבית שלך לא יצא כלום, אל תשלימי עם המצב לומר, שזהו גיהנום וכך ישאר גיהנום, חס ושלום, לומר דבר כזה, רק תחדירי את הקדוש-ברוך-הוא בתוך לבך, בתוך ביתך, התחילי לדבר עם בעלך רק מהבורא יתברך שמו, וכן עם הילדים, ואז תראי איך הגיהנום יברח, ויכנס תחתיו גן-עדן; כי זהו עקר הגן-עדן, שאדם חי באמונה פשוטה עם הקדוש-ברוך-הוא, ויודע ועד שהוא יתברך מחיה וממנה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך. אם אדם היה יודע שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה אפנו, עמנו ואצלנו, וכל אשר קורה זהו מאתו, והוא יתברך רק רוצה שנפתח פינו ונדבר אליו, אזי כל חיינו היו משתנים, והיינו רואים עולם אחר לגמרי. לזאת, בתי היקרה! ראי להחדיר בתוך לבך את הקדוש-ברוך-הוא, ודעי שהוא יתברך אוהב אותך ורוצה לשמע קולך, והשכינה הקדושה זועקת (שיר השירים ב, יד): "השמיעני את קולך, כי קולך ערב ומראך נאווה". אצלו יתברך חשוכה מאד תפלת האשה, כי האשה דמעותיה מצויות (בבא מציעא נט.), ואצלו

יתברך השובות מאד תפלות עם דמעות (זהר ח"ב
 יב: קסה: רמה:), ובצביר זה עוברים עליך כל-כף
 הרבה יסורים, כי הקדוש-ברוך-הוא רוצה
 שתפתחי את פיו ותדברי אליו, או שתלכי לשער
 השמים ותשפכי את שיח נפשך, או תברחי אל
 קברות הצדיקים, ותבקשי שבזכות הצדיקים
 יתעוררו רחמי שמים עליך, או כשאת לבד
 בביתך, תפתחי פיו ותדברי אליו יתברך; כי כל
 דבור ודבור שהאשה מדברת אליו יתברך —
 נשמע ונתקבל בכל העולמות. לזאת, בתי היקרה!
 הרגילי את עצמך לשיח אליו יתברך, וזה יבנה
 את בטחונך העצמי, ותהיי חזקה ולא תשברי,
 וקחי עצמך בידיים, ותחנכי את בעלך והילדים עם
 אמונה, ואז תוכלי שלא יאריך זמן רב, וכל הלאה
 הבית ישתנה. אבל זה תלוי רק בך, כפי תקף
 דעתך שתחליטי אחת ולתמיד בהחלטה נחושה,
 שאני את הקדוש-ברוך-הוא לא אעזב לעולם,
 ואני שבה בתשובה, ומקבלת על עצמי לשמור
 שבת ולאכל מאכלים כשרים, ולשמר את
 המצוות, וללמד את ההלכות, שזה עקר החזרה
 בתשובה — שלומדים את כל ההלכות התורה,
 ושומרים מצוותיו יתברך, ומדברים ומשיחים

לִפְנֵינוּ יִתְבָּרֵךְ וְשׁוֹפְכִים אֶת כָּל הַלֵּב וְכו'. וְאִם, בְּתִי
הִיָּקְרָה, תִּקְבְּלִי עַל עֲצָמָי לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה מִרְגַע
זֶה, וְתִהְיֶי נְחוּשָׁה בְּדַעְתָּי, אֲשֶׁר אֲנִי אֶת הַקְדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֵינִי עוֹזֶבֶת בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, זֶה יִתֵּן
לָךְ דְּחִיפָה כְּזוֹ בַחַיִּים, שְׂיִתְגַּלּוּ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ
שָׁבָה, אֲשֶׁר לֹא תֵאָרֶת וְשַׁעֲרָתָּ מִגְדָּלָם. וּבְזֶה תַעֲזֹרִי
לְבַעֲלָךְ שְׂיִשְׁנָה אֶת מַדּוּתֵיו הַרְעוֹת. וְאַל תִּשְׁבְּרִי
וְאַל תִּירְאִי, בְּרַגַע שְׁכוּעָס וְרוֹגֵז עֲלֶיךָ, מִשְׁפִּילָךְ,
מִבִּזּוּךְ וְצוּעָק וּמִתְפָּרֵץ עֲלֶיךָ, אֲלֵא תֹאמְרִי לוֹ
בְּחִיוֶךָ: "בְּעֲלִי הִיָּקְר! חֲכַמִּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים
(עֵין זֶהר בְּרֵאשִׁית כז:): כָּל הַכּוּעָס כָּאֵלּוּ עוֹבֵד
עֲבוּדָה זָרָה (עֵין רַמְבַּ"ם, פָּרָק ב' מֵהִלְכוֹת דְּעוֹת). לָמָּה
לָךְ לִהְיוֹת בְּכַעַס? הֲלֹא אַתָּה מְסַלֵּק אֶת הַשְׂכִּינָה
מִמָּךְ וּמִהַבִּית! מַדּוּעַ תִּשְׁפִּיל אוֹתִי?! הֲלֹא
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא כָּאֵן בְּבֵית, וְשׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּפֵל עֲלֶיךָ". וְאַף שְׁבַעֲלָךְ
יִצְעַק בְּחִמַּת זַעַם, וְיִעֲנֶה בְּעִזּוֹת: "אֵינִי אִכְפַּת לִי
כְּלוּם", כְּמֹאמְרָם ו'ל (נִדְרִים כב:): כָּל הַכּוּעָס
אֶפְלוּ שְׂכִינָה אֵינָה חֲשׁוּבָה כְּנִגְדּוֹ, כִּי מִי שֶׁנִּכְנָס
בְּכַעַס, מֵאֲבֵד עֲשֶׂתוֹנוֹתָיו, וְכֵן אָמְרוּ (פְּסָחִים טו:):
כָּל אָדָם שְׁכוּעָס אִם חָכָם הוּא — חֲכַמְתּוֹ
מְסַתְּלָקָת; אֲבָל אַתָּה, בְּתִי הִיָּקְרָה, אַל תִּסְתַּכְּלִי עַל

זֶה, אֲלֵא תַחֲזִקִי אוֹתוֹ בְּחֵיוֹךְ וּבִסְבֹּר פָּנִים יָפוֹת,
וְתֹאמְרִי לוֹ: "בְּעָלִי הִיָּקֵר, אִף שְׁאֵתָה כּוֹעֵס
וּמִתְפָּרֵץ עָלַי, דֵּי לֶךְ לְבוֹזֵתִנִּי וּלְהַשְׁפִּילֵנִי, הַקְדּוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתָּנוּ, אִף שְׁאֲנִי שְׁבֵתִי
בְּתִשׁוּבָה, רְצוֹנִי שְׁגָם אֵתָה תָּשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
הִבֵּה נִשְׁנֶה שְׁגִינוּ אֶת אֲרֻחַ חַיִּינוּ, אֶת דְּרָכֵנוּ
וּמִדּוֹתֵינוּ". אִם תִּהְיִי חֲזָקָה בְּאֱמוּנָה בְּרוּרָה
בְּהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִתְגַּלּוּ לָךְ כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁשׁ
בָּךְ, שֶׁתִּזְכִּי לִבְנוֹת בֵּית כְּדֻגְמַת גֶּן-עֵדֶן, וְתִתְּבוֹנְנִי
לִפְתָּע וְתִרְאִי שֵׁשׁ לָךְ בַּעַל אַחֵר, יְלָדִים אַחֵרִים,
שְׁכֵנוֹת אַחֵרוֹת, קְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה אַחֵרִים; כִּי בְּרָגַע
שֶׁתִּתְגַּלֶּה לָךְ הָאֱמוּנָה הַבְּרוּרָה וְהַמְּזַכֶּכֶת בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, תִּרְאִי עוֹלָם אַחֵר לְגִמְרִי; כִּי כָל הַצְרוֹת
שֶׁאֲדָם סוֹבֵל, זֶהוּ רַק מַחֲמַת שְׁהוּצִיא אֶת הַקְדּוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִחַיּוֹ, אֲבָל בְּרָגַע שְׁמִכְנִיס אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּתוֹךְ חַיּוֹ, וְחִי עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִסְתַּכֵּל עַל הַקְדּוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, מִרְגִּישׁוֹ יִתְבָּרֵךְ, נוֹשֵׁם אֱלֻקוֹת, אֲזִי
מִשְׁתַּנִּים חַיּוֹ לְגִמְרִי. עַל-כֵּן בְּרָגַע שֶׁתִּחַיִּי רַק עִם
הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, הַבִּטְחוֹן הַעֲצָמִי יִתְפַּתַּח אֲצִלָּךְ,
וּבַעֲלֶיךָ יַעֲרִיף אוֹתָךְ, כִּי יִרְאֶה שֵׁשׁ לוֹ אִשָּׁה חֲזָקָה,
וְתַחַת אֲשֶׁר לַצְפוֹת לְחִזּוּק מִמֶּנּוּ, אֵת תַּחֲזִקִי אוֹתוֹ,
בְּמָקוֹם לְהִמָּתִין לְתִשׁוּמַת לֵב מִמֶּנּוּ, תַּעֲנִיקִי לוֹ אֵת

תְּשׁוּמַת לֵב, וְזֶה יִשְׁנָה אֶת כָּל הָאוֹיֶרָה בְּבֵית,
וְתֵרָאִי שְׂיֵשׁ לָךְ בַּעַל יָקָר, וְלֹא כְּדָאִי לַחֲשֹׁב
מִחֲשָׁבוֹת פְּסוּלוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, בַּר מִיָּנֹן, אֲדַרְבָּה
”חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה” (מְשָׁלִי יד, א). וְזוֹ
נִקְרָאת ”אֵשֶׁת חִיל”, שְׁעוֹשָׂה חִיל בְּתוֹךְ הַבַּיִת,
הִיא מַצְלִיחָה לְהִנָּהִיג אֶת הַבַּיִת; אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
הַמַּחְדִּירָה בְּתוֹךְ לְבָה דְּבָרִים אֱלֹהִים, אֲשֶׁר אֲזִי יִשְׁתַּנָּה
לְגַמְרִי כָּל הַלֵּךְ רוּחַ הַבַּיִת, וְתוֹכִי לְחַיִּים טוֹבִים
וְנֹעִימִים עִם בַּעְלָךְ וְיִלְדֶיךָ.

ב.

בְּתִי הִיָּקְרָה! הִשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת אֵשֶׁת חִיל, וְלֹא
לִירֹא מֵאֶף אֶחָד, אֲלֵא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. הַנְּבִיא אוֹמֵר
(מִיכָה ו, ח): ”הִגִּיד לְךָ אָדָם מָה טוֹב וּמָה הַיָּוִץ”
דּוֹרֵשׁ מַעֲמָךְ, כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד,
וְהִצָּנֵעַ לְכַת עִם אֱלֹקֶיךָ; הִרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא זֶהוּ צְנִיעוּת; אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַשּׁוֹמֶרֶת עַל
מִדַּת הַצְּנִיעוּת, כִּי עֵקֶר יָפִי הָאִשָּׁה שְׂמִמְצָנֶעַת
עֲצָמָה, וְאֵינָה מְסַתּוֹכֶכֶת בֵּין גְּבָרִים, כִּי כָּךְ
אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל רוּת (רוּת רַבָּה, פָּרָשָׁה
ד', סִימָן ח'): מָה הִיָּה שְׂבָחָה? כָּל הַנָּשִׁים מְשַׁחֲקוֹת

עם הקוצרים, וזו מצנעת עצמה, לזאת בעז חפץ
 בה והתחתן עמה, ומהם יצא דור מלך ישראל,
 שממנו יצא הגואל. האם אינך יודעת, בתי
 היקרה, שאם את תלכי בצניעות הלבוש, ולא
 תתניפי במלבושים המושכים את העין, וכן
 מדותיך תהיינה צנועות, על-ידי-זה תזכי
 שהשכינה תשרה בקרבך?! הרי כל הנשים
 הצדקניות שזכו אשר מהן יצאו בנים תלמידי
 חכמים, בנים צדיקים ובנות צדקניות, הכל היה
 רק הודות למדת הצניעות שהיתה בהן. אנו רואים
 היום שהערב-רב מערב בין נשמות ישראל גויים
 וגויות, רחמנא לצלן, והצניעות ירדה פלאים.
 הולכות בחוצות ערמות, רחמנא לישזבן,
 מכשילות את האנשים; אוי לאשה שאינה שומרת
 על מדת הצניעות, אשר בזה גורמת לעצמה המון
 צרות ויסורים, אם היא רוקה, אינה זוכה למצא
 את זיווגה, וסובלת בודדה שנים על גבי שנים,
 מגיעה לגיל שלשים ושלשים וחמש וכו', ועדין
 נותרת לבד, ואם היא נשואה, על-ידי חסר
 הצניעות לבסוף מתגרשת מבעלה, רחמנא לצלן,
 ונשבר הבית. לזאת, בתי היקרה, ראי מה בידיך,
 העתיד של כלל ישראל, או, חס ושלום, חרבן עם

יִשְׂרָאֵל, אִם תִּלְכִּי בְּבִגְדֵי שַׁחץ, וְתִגְרָמִי שִׁבְנֵי־אֲדָם יִכְשְׁלוּ בַּעֲוֹנוֹת בְּעֶטְיָךְ, אֶת מַחְרִיבָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אָבֵל אִם תִּלְכִּי בְּמַלְבוּשִׁים צְנוּעִים, וְשַׁעֲרֶךָ מִכֶּסֶה תָּמִיד, וְלֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, אֲלֹא תִהְיִי גָאָה בַּצְּנִיעוּתֶךָ, בְּזֶה תִזְכִּי לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוֹת, שִׁיֵּאִירוּ אֶת עֵינֵיהֶם שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל. וְאֵל לָךְ לַחֲשֹׁב שְׂוָהוּ רַק מְלִיצָה, וְאֵלֹו דְּבוּרִים בְּעֶלְמָא שְׁאֲנִי מִמְּלִיץ לָךְ וְרוֹצֶה לְפַתּוֹתְךָ שֶׁתִּלְכִּי בְּמַלְבוּשִׁים צְנוּעִים, אֲלֹא זֶה הַמְצִיאֹת, כִּי כָךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וַיִּשְׁלַח ו'): כְּשֶׁהָאֵשֶׁה מַצְנַעַת אֶת עַצְמָהּ בַּתּוֹךְ הַבֵּית, רְאוּיָהּ לְהַנָּשָׂא לְכַהֵן גָּדוֹל; כְּשֶׁהָאֵשֶׁה מִקְפִּידָה עַל מַלְבוּשֵׁי צְנִיעוּת בַּבֵּית כְּפִי שְׁהוֹלָכֶת בַּחוּצוֹת, וּמִכֶּסֶה אֶת שַׁעֲרוֹתֶיהָ כְּדָבָעִי, אֲזִי רְאוּיָהּ לְהַנָּשָׂא לְכַהֵן גָּדוֹל, וְתִזְכֶּה שֶׁבַּעֲלָהּ יִהְיֶה תַלְמִיד חָכֵם גָּדוֹל וְצַדִּיק קְדוֹשׁ עֲלִיוֹן, וּמֵהֶם יֵצְאוּ בָנִים וּבָנוֹת קְדוּשִׁים וְטָהוּרִים; כִּי עֲתִיד הַיִּלָּדִים תִּלּוּי רַק בְּאֵשֶׁה, כְּפִי שְׁנוֹהֶגֶת בְּמַדַּת הַצְּנִיעוּת, וְזֶה הַגָּאוֹן שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּקְפִּידָה עַל צְנִיעוּתָהּ. כְּפִי שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בַּמִּדְבָּר רָבָה, פָּרָשָׁה א', סִימָן ג'): יָפָה הִיא הַצְּנִיעוּת, שְׁנֶאֱמַר: "וְהִצַּנֵּעַ לָכֶת עִם אֶלְקִיךָ", וְכֵן דָּוִד אָמַר (תְּהִלִּים

מה, יד): "כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה". לְעוֹלָם
אָסוּר לְאִשָּׁה לְהִסְתַּוְּבָב בֵּין גְּבָרִים, בֵּין בַּחוּרִים
(עֵינַי תִּנָּא דְּבִי אֵלֶיהוּ רַבָּה, פָּרָק יח), עֲלֶיהָ לִילֵף
בְּצָנִיעוּת, צָנִיעוּת הַמְדוּת, לֹא לְנִבֵּל פִּיהָ, לֹא
לְקַלֵּל, וְלֹא לִילֵף בְּבִגְדֵי שַׁחַץ וּפְרִיצוּת, כִּי הָעֶנֶשׂ
עַל זֶה חָמוּר עַד מָאֵד; כִּי כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת
בְּפְרִיצוּת, הִרִי הִיא חוֹטֵאת וּמַחֲטִיאָה אֶת הָרַבִּים,
וּבוֹרֵאת מִלְּאָכִים רָעִים, מִלְּאָכִי חֲבֵלָה, שְׁעוֹמְדִים
וּפוֹרְעִים מִמֶּנָּה בַּחַיִּיהָ וּבְמוֹתָהּ. לְזֹאת, בְּתִי
הִיָּקְרָה! רְאֵי מַה לְפָנֶיךָ, אוֹ שְׂבִיכְלָתְךָ לְהַחֲרִיב אֶת
כָּל הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לְצֵלָן, וְלִבְרָא קְלָפוֹת
וּמִשְׁחִיתִים, שְׁמִשְׁם בָּאִים כָּל הַנִּזְקִים, הַחֲלָאִים
רָעִים, אוֹ שְׂבִיכְלָתְךָ לְבָנוֹת אֶת עֲתִיד כָּלֵל יִשְׂרָאֵל,
בְּזֶה שְׂתִלְכִי בְּמַלְבוּשִׁים צָנוּעִים, וְתִשְׁמְרִי עַל
מוֹצֵא פִיךָ, וּמְדוּתֶיךָ וְהַלִּיכוּתֶיךָ תְּהִינָה בְּצָנִיעוּת,
וְתִלְכִי בְּכִסּוּי רֹאשׁ, בְּזֶה אֶת שׁוֹרְפֹת אֶת כָּל
הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרֵאת בַּעֲת שֶׁהִלַּכְתָּ בְּפְרִיצוּת. לְזֹאת,
בְּתִי הִיָּקְרָה! רְאֵי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
וְעַקֵּר הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה אֵצֶל הָאִשָּׁה — לְהִתְחִיל
לִילֵף בְּבִגְדִים צָנוּעִים, וּלְהִשְׁמֵר מֵאֵד לֹא לִילֵף
בְּאִפְנֵת הַגּוּיִים הַטְּמָאִים, הָעֶרְלִים, הַמְשַׁקְצִים
וְהַמְתַּעְבִּים, אֲשֶׁר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא מֵאֵד

מֵאֵד דְּרַכֵּיהֶם (עֵין יְכֻמוֹת סג:), כִּי דְרַכֵּיהֶם אֵינֶם
 דְּרַכְנֹו, אֲלֵא דְרַכֵּי הַחַיִּית, חִיתוֹ יַעַר, שְׁגִם הֵן
 מְסֻבִּיכוֹת בַּחוּצוֹת עֲרֻמוֹת וְטוֹרְפוֹת בְּנִי-אָדָם. כֵּן
 אֵשֶׁה שְׁאִינָה נוֹהֶגֶת בְּצַנִּיעוֹת, וְהוֹלֶכֶת חֲשׁוּפָה
 וּפְרוּצָה, בְּמַלְבוּשֵׁי שְׁקוּץ, תַּעֲוִב, זֶהוּם וְעָרִם, הָרִי
 הִיא גַם-כֵּן חִיָּה טוֹרֶפֶת, הַטּוֹרֶפֶת אֶת נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, לֹא-כֵן כְּשֶׁהִיא בֵּת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָה, וְהוֹלֶכֶת
 בְּמַלְבוּשִׁים צְנוּעִים וּבְכֶסוּי רֹאשׁ, וְגֵאָה בִּיהֻדוּתָהּ,
 אֵף שֶׁסָּבִיב סָבִיב מְסֻבִּיכוֹת חַיִּית טָרֶף, זֶה עֶקֶר
 שְׂבָחָהּ בְּשָׂמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֵד מֵאֵד
 מִתְפָּאֵר עִמָּה. לְזֹאת, בְּתִי הִקְרָה! אִם בְּרָצוֹנָךְ
 לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, הַדָּבָר הָרָאוּשׁוֹן — הַתְּחִילִי
 לְשִׁנוֹת אֶת לְבוּשֶׁךְ; כִּי כָךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פָּרָשָׁה לֵב, סִימָן ה'), שְׁעַל-יָדֶי
 שְׁנִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַקְפִּידוּ לֵילֵךְ בְּכִגְדִים צְנוּעִים
 בְּמַצָּרִים, בֵּין הַמַּצָּרִים הַמְשַׁקְצִים וְהַמְתַּעֲבִים, וְלֹא
 הַתְּבִישׁוּ מֵהֶם, אֲדִרְבָּה הִלְכוּ בְּגָאוֹן וּבְתִפְאֻרָת,
 בְּגָאוֹה וּבְעֵז עַל שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשִׁמְרוּ עַל
 לְשׁוֹנָם, לְבוּשֶׁם וְשָׂמָם, בְּזִכּוֹתֵן נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל.
 כְּמוֹ-כֵן לְגַבִּי הַגָּאֵלָה הָעֲתִידָה, בְּזִכּוֹת נִשׁוֹת
 יִשְׂרָאֵל הַהוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת וּבְגָאוֹן, כְּלִי לְבוּשׁ
 מֵאֻמוֹת הָעוֹלָם, מֶה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִים הַמְשַׁקְצִים

והמתעבים, בזכות זה נזפה לגאלה השלמה, שאנו מחכים אליה. בתי היקרה! קחי עצמך בידי, והתחילי למסור נפשך בשביל הקדוש-ברוך-הוא, הן אמת אני יודע, שזה קשה עד מאד לאשה לשנות לבושה, ובפרט שעד עתה היית בחברה אמללה, שהלכו בהנהגות הגוים, ונתקיים אצלם (תהלים קו, לה): "ויתעברו בגוים וילמדו מעשיהם", וחיו פחיות ממש, ללא שמץ של צניעות, חיי הפקרות, חטאו בעוונות חמורים, והלכו פרוצים לגמרי, והנה בראשית החזרה בתשובה, קשה הדבר מאד — לשנות את ארח החיים, והסביבה לוועגת ושוחקת מאד. אל תתפעלי מכך, בתי היקרה, והזכירי לעצמך, אשר אם תשובי בתשובה שלמה, אף שעשית עברות כה חמורות, ונכשלת והכשלת אחרים, עם כל זאת אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד תשובה תשובה, על-כן עתה כשאת שבה בתשובה — חשיבותך גדולה בשמים. וכשאת מתנדית לפניו יתברך: רבוננו של עולם, חטאתי, עויתי, פשעתי, ואני מתחרטת לגמרי, ומקבלת על עצמי לילך רק בבגדים צנועים, ואכסה את גופי שלא יכשלו בי, ואכסה שערות ראשי וכו', זו נקראת חזרה

בְּתִשׁוּבָהּ. וְאִי שֶׁיִּשְׁנֶן חֲבֵרוֹת שְׁלוּעֵגוֹת לָךְ
 וּמִבִּזּוֹת אוֹתָךְ, עַל הַדֶּרֶךְ הַחֲדָשָׁה שֶׁבִּחְרָתָ לַעֲצֹמָךְ,
 אַל תִּתְּפַעֲלִי, אֲלֵא תִקְבְּלִי אֶת כָּל הַבִּזְיוֹנוֹת
 וְשִׁפְיכוֹת הַדָּמִים שֶׁהֵם מִנֵּת חֶלְקֶךָ — לְכַפֵּרֶת
 עֲוֹנוֹת, וּבִזָּה שֶׁתִּשְׁתַּקִּי וְלֹא תִשְׁיבִי לְמַחְרָפִיךָ
 דָּבָר, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָךְ עַל
 כָּל עֲבֻרֶךָ. לְזֹאת, בְּתִי הִיקְרָה! רְאֵי לַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֲצִלּוֹ יִתְבָּרֵךְ חֲשׁוּבָה מְאֹד מַעֲלַת
 הַתִּשׁוּבָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת לד:): בְּמָקוֹם
 שֶׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עֹמְדִים, שָׁם צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵינָם
 יְכוּלִים לַעֲמֹד; כִּי אֵת גְּדֻלָּתָ עַד עֲתָה בְּחִבְרָה שֶׁהִיוּ
 רְחוּקִים מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת, רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְהִלְכוּ בְּתַרְבוֹת הַגּוֹיִים, וְחִיו כַּחֲיוֹת הַיַּעַר,
 חַיֵּי הַפְּקָרוֹת, וְאֵת עֲשִׂית מַעֲשִׂים נִבְזִים כָּכָל
 הָעוֹלָה עַל רוּחָךְ, נִכְשַׁלְתָּ וְהִכְשַׁלְתָּ אֶת הַבְּרִיּוֹת,
 וְהִנֵּה אֵת נוֹטָלָת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, וְאוֹמְרָת לַעֲצֹמָךְ:
 "מִהִיּוֹם וְהִלָּאָה אָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ".
 וְאֵת מִדְּבָרָת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בִּשְׁפַת הָאֵם שְׁלֹךְ, וְאֵת
 מִשְׁנֶה אֶת אֶרֶח חֲיִיךָ לְגַמְרִי, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בְּלִבוֹשִׁים
 צְנוּעִים, תִּדְעִי לָךְ, שֶׁהַנַּחַת רוּחַ שְׁאֵת גּוֹרֶמֶת הֶרְגֵּעַ
 לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.
 וְאֵילוֹ כְּרוּזִים יוֹצְאִים לְמַעַלָּה עַל אִשָּׁה שֶׁשָּׁבָה

בְּתִשְׁבָּה, עַל אִשָּׁה שֶׁהִיָּתָה עַד עֵתָה פְּרוּצָה, וְהִלָּכָה בְּכִגְדִים שֶׁל שַׁחץ וְנֹאוֹף וְתַעֲוִב, וְעֵתָה הוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת, וְכָךְ מַכְרִיזִים בַּשָּׁמַיִם: אֲשֶׁרִי הֵבֵת שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי בָנוֹת יִשְׂרָאֵל! וְאִם הָיִית זוֹכָה לְשִׁמְעַת אֶת הַכְּרוֹזִים הַלְלוּ הַיּוֹצְאִים לִפְנֵי אִשָּׁה הַהוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת, בֵּין כָּל מַעֲרֻבֶלֶת הַנוֹאֲפִים וְהַפְּרוּצִים, וּבֵין הַנָּשִׁים הַהוֹלֶכֹת חֲשׂוֹפוֹת וְעֶרְמוֹת פְּחִיּוֹת הַשָּׂדֶה, אֲשֶׁר גָּעַל נֶפֶשׁ לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיהֶן, הַכֹּל פְּתוּחַ בְּלִי שׁוּם שַׁמָּץ בּוֹשָׁה וְכִבוֹד עֲצָמִי, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אֲזִי לֹא הִיָּה לָךְ שׁוּם נִסְיוֹן, וְכָל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַעֲלָבוֹנוֹת שְׁלוּעִגִים לָךְ בְּרַחוּב, לֹא הָיוּ נִכְנָסִים בָּךְ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה הָיִית מַסְתַּכֶּלֶת עַל כָּלֵם בְּעִין שֶׁל רַחֲמָנוֹת, בְּעִין שֶׁל חֲמָלָה, מִסְכָּנִים! שְׁאַתֶּם עֲדִין אֵינְכֶם מְרַגִּישִׁים אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲדִין אֵינְכֶם חֲשִׁים אֶת אוֹר הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה. כִּי רַק אִשָּׁה הַהוֹלֶכֶת בְּמַלְבוּשֵׁי צַנִּיעוֹת, חָשָׂה אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז יְתֻבְרָךְ. לְזֹאת, בְּתִי הִיקָרָה! שׁוּבִי בְּתִשְׁבָּה אֵלָיו יְתֻבְרָךְ, וְהִתְחִילִי לִילֵךְ בְּצַנִּיעוֹת, וּמִסְרִי נִפְשֶׁךָ עַל מִדָּה זֹו. וּבִפְרָט הַקְפִּידִי לְכַסּוֹת שַׁעַר רֹאשְׁךָ, כִּי גִלּוֹי רֹאשׁ זֶהוּ עוֹן חָמוֹר מְאֹד. אִשָּׁה נְשׂוּאָה אֲסוּר שִׁיתַּגְלֶה שַׁעַר רֹאשָׁהּ לְבַחוּץ, כִּי מִכְשִׁילָה אֶת בַּעֲלָהּ וְכֵן אֶת

אֲחֵרִים. וְהִזְהֵר (ח"ג קכה:) מִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד, וְאוֹמֵר: תּוֹנֵבָא לִיְיָ עַל הֵהוּא בֶר נֶשׁ דְּשִׁבְק לְאַתְתִּיה דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבָר; קָלְלָה תְּבֵא עַל אִישׁ שְׁנוֹתָן לְאַשְׁתּוֹ שְׁתַּגְלִינָה שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה; לְזֹאת, בְּתֵי הִקְרָה! חֲזָרִי בְתִשׁוּבָה, וְלִכִּי בְּדַרְכֵי הַצְנִיעוּת, וְאִזִּי יַעֲזֹרֶךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַצְנִיעוּת שְׁבָךְ, יֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹר הַשְׁכִּינָה הַקְדוֹשָׁה, וּכְשֶׁתֵּאִיר עֲלֶיךָ הַשְׁכִּינָה, כָּכֹר לֹא יִחְסֹר לָךְ שׁוֹם דָּבָר; וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּהַתְחַלָּה יִהְיֶה לָךְ דָּבָר זֶה מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף הַיּוֹם הָאֶפְנָה שֶׁל אֵשֶׁה, שֶׁהוֹלֶכֶת יוֹתֵר חֲשׁוּפָה וְכו', וְקוֹרֶצֶת עֵינַיִם וְכו', וּמִתְנַהֶגֶת כְּפְרוּצָה וְכו', וּמִפְּטֻפֻּט עִם כָּל עוֹבֵר וְשֹׁב וְכו', יֵשׁ לָהּ יוֹתֵר חֲשִׁיבוֹת בְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אוֹי לְחֲשִׁיבוֹת הַזֶּה, כִּי אֵשֶׁה פְּרוּצָה, אֵשֶׁה שְׂאִינָה הוֹלֶכֶת בַּצְנִיעוּת, נוֹפֶלֶת בַּפֶּח יְקוֹשׁ, עַל-יְדֵי בְּנֵי בְּלִיעַל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְנִכְשְׁלַת בַּעֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, וּלְבִסוּף זוֹרֵק אוֹתָהּ לְכָל הַרוֹחוֹת, וְנִשְׁבָּרַת וְנִתְאַכְזָבַת וְנִכְנָסַת בְּדִכְאוֹן וּבְשִׁבְרוֹן לֵב, וּבּוֹכָה וּמִבְכָּה עַל בְּתוּלֶיהָ וְכו', וְעַל יְמֵי נְעוּרֶיהָ וְעַל יְפִיָּהּ וְכו', וּמִתְאוֹנְנַת עַל מָה וְלָמָּה הִיָּתָה צְרִיכָה לְהַמְשִׁךְ אַחֵר הַיָּצָר וְלִלְכֹת בְּדַרְכֵי הַגּוֹיִים

המתעבים, אֲשֶׁר בָּשָׂר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם (יחזקאל כג, כ), וְחַיִּים מִמָּוֶשׁ כְּדִגְמַת כָּלָבִים, שֶׁבְּכָל פֶּעַם מַחְלִיפִים כָּלֶבָה אַחֶרֶת, הָאֵם אֵלֹו נִקְרָאִים חַיִּים? ! הָאֵם זֶה נִקְרָא תַעֲנוּג וְתַאֲוָה? ! אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה! אוֹי לְאוֹתָהּ חֶרְפָּה! אוֹי לְמִי שֶׁהוֹלֶכֶת אַחֲרֵי תַאֲוֹת הַגּוֹיִים וְאֶפְנֶתָם! עֶקֶר חֲשִׁיבוּתָהּ שֶׁל בֵּת יִשְׂרָאֵל הִיא דִּיקָא כְּשֶׁבוֹדֶלֶת מֵהַגּוֹיִים וּמִדִּרְכֵיהֶם, וְשׁוֹמֶרֶת עַל בְּתוּלֶיהָ, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פִּסְחִים פז): אֲשֶׁר בְּגִינוּ כְּנֹטִיעִים — אֵלֹו בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל שָׁלֹא טַעְמוֹ טַעַם חֹטָא, בְּנוֹתֵינוּ כְּזוּיוֹת — אֵלֹו בְּתוּלוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁאוּגְדוֹת פִּתְחֵיהֶן לְבַעֲלֵיהֶן. וּבִשְׁבִיל זֶה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאוֹת "אֵשֶׁת חִיל", כִּי הֵן שׁוֹמְרוֹת עַל עֲצָמָן, וְאֵינָן מִפְּקִירוֹת עֲצָמָן לְכָל עוֹבֵר וָשָׁב, שׁוֹמְרוֹת עַל מַדַּת הַצְנִיעוּת, אֵיזָה יָפִי זֶה! אֵילֹו שֶׁעֲשׂוּעִים הֵן גּוֹרְמוֹת לְמַעֲלָה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר מְלַאכֵי מַעֲלָה מִתְּפַאֲרִים עִמָּהֶן, כִּי אֲשֶׁה אֲשֶׁר שׁוֹמֶרֶת עַל עֲצָמָהּ, אֵף שֵׁשׁ לָהּ נִסְיוֹנוֹת גְּדוּלִים, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְעוֹמְדָם בָּהֶם, וְהוֹלֶכֶת בְּצִנִּיעוּת, וְאֵינָהּ מִפְּטָפֹט עִם כָּל גִּבּוֹר, חָס וְשָׁלוֹם, וְשׁוֹמֶרֶת עַל כְּבוֹדָהּ, זֹו מַדַּת הַגְּבוּרָה שְׁלֵהּ, וְזֶה שִׁבְחָהּ וְזֶה יָפִיָּהּ. וְאֲשֶׁה כְּזוֹ רְאוּיָהּ לְהִקְרָא "אֵשֶׁת חִיל". וְעַלֶּיהָ שִׁבַּח הַחֲכָם מְכַל

אָדָם (מִשְׁלִי לֹא, י): "אֵשֶׁת חֵיל מִי יִמָּצָא וְרָחוּק מִפְּנִינִים מִכְרָה, בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר", וּפָרַשׁ רַש"י: לֹא יִחְסֹר לָהּ טוֹב; כִּי אִשָּׁה הַשּׁוֹמֶרֶת עַל עֲצָמָהּ וּמִתְנַהֶגֶת בְּצַנִּיעוּת, מוֹשֶׁקֶת עַל עֲצָמָהּ חָן. וְזוֹ מַעֲלֵת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינָן מִתְעַרְבוֹת בְּמַעֲשֵׂי הַגּוֹיִים וּבְאַפְנֶתָם, אֲלֵא שוֹמְרוֹת עַל מִדַּת הַצִּנִּיעוּת, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתֶיהָ תִּהְיֶה הַגָּאֻלָּה. כְּמֵאמָרָם ו'ל (יִלְקוּט רות, רַמְזוֹ תרו): אֵין הַדּוֹרוֹת נִגְאָלִים אֲלֵא בְּשֹׂכֵר נָשִׁים צִדְקָנִיּוֹת שֵׁשׁ בְּדוֹר, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים צח, ג): "זִכֹּר חֲסִדּוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל", לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא נֶאֱמַר, אֲלֵא לְבֵית יִשְׂרָאֵל — אֵלּוֹ הַנָּשִׁים. וְלָכֵן, בְּתֵי הַיְקָרָה! רְאֵי מֶה לְפָנֶיךָ, אֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל הָעֶבֶר שֶׁלֹּךְ, חֲזָרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָךְ עַל הַכֹּל, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּלְכִּי בְּבִגְדִים צְנוּעִים, וְתִתְנַהֲגִי בַּמִּדּוֹת הַצִּנִּיעוּת, וּבְזֶה תִּזְכִּי לְהִיּוֹת "אֵשֶׁת חֵיל", וְיִמָּשֶׁךְ עֲלֶיךָ חָן דִּקְדוּשָׁה, וְיֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא, וְשִׁכְרֶךָ גָּדוֹל בְּשָׂמִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי
אליעזר שלמה

בן רבי
מנחם זאב

דצוקללה"ה
נלב"ע י"ד שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

סדר ה' ליראיו ובירתו להודיעם זה שמו מאד לו

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים משמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמנם בכל יום

תקן נורא ונפלא מאד מאד
לכלליות החסידים
ודוא פנים המרית, רחמנה לעליו

ת'יקון הבבלי

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והגשון
בוצינא קדישא עליה, אדוננו, מורנו ורבינו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הוצא לדפוס על-ידי
חסיד ברסלב
ע"ה"ק ווישק'ים תשכ"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו עלי ידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל ביחסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בלעליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי בלחפצי
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בלאסוף
ה נספיהם מדם ובלאשא את שמותם עלשפתי:
ו יהוה מנתחלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלולי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
ח אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
ט כליותי: ה שויתי יהוה לנגדי תמיד בי מימיני
י בלאמוט: ט לבן א שמה לפי ויגל בבורי אף
יב בשרי ישכן לבטח: יג כי לא תעזב נפשי לשאול
יד לא תתן חסידך לראות שחת: יו תודיעני ארח
יז חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי-פֶשַׁע בְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי-אָדָם לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי-הִחֲרַשְׁתִּי בָּלוּ עֲצָמַי בְּשֹׂאנָתִי
 כָּל-הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נִהְפָּךְ
 לְשָׂדֵי בְּחֶרְבְּנִי קוֹץ סֵלָה: ה חֲטָאתִי אוֹדִיעָךָ וְעוֹנִי
 לֹא-כִסִּיתִי אִמְרָתִי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֲסִיד | אֱלֹהֶיךָ לָעַת מֵצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֹתֵר לִי * מַצֵּר תַּעֲרֹנִי
 רַגְלִי פֶלֶט תִּסּוּבְּנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדֶרֶךְ-זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל-תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפֹרֶד אֵין הַבֵּין בְּמַתְג־וֹרֶסן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכַאֲבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֲסֵד יִסּוּבְּנֵהוּ: יא שְׁמָחוּ בִּיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב:

מא * לְמַנְצָח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-
 דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל-תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל-עֶרֶשׁ דְּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכָתָה
 בְּחֵלּוֹ: ה אֲנִי-אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי-חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אֶנּוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֹּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחַשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יֵצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגָּדִיל עָלַי
 עָקֹב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲגֹנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְמָה לָהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי-חֲפָצָתְךָ בִּי כִּי לֹא-יָרִיעַ אִיבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתְךָ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לַעֲוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצָת מִשְׁפִּיל לְבָנֵי-קִנְחָה: כ כֹּאמֶל תַּעֲרֹג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֶּן נִפְשֵׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג צִמְאָה נִפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לֵאמֹר חֵי מָתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פָנֶי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְחַלֵּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
 וּלְלֵילָה בִּאֲמֹר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֹהִי
 אֲזַכָּרָה | וְאֲשַׁכַּח עָלַי | נִפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר | בִּסְף
 אֲדִידִם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹגֵג: ו מִה-תִּשְׁתַּחֲוֶה | נִפְשִׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנִיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נִפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עֲלֵי-בֶן אֲזַכָּרָה מֵאֲרֶץ יִרְדֵּן
 וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁפָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יֵצֵא יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי
 תִּפְלָה לֵאמֹר חֵי: י אוֹמְרָה | לֵאמֹר סִלְעֵי לָמָּה

שְׁכַחְתָּנִי לְמַח־קָדֶר אֱלֹהִי בְלִחְזִן אוֹיֵב: יא בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרָפוּנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיחָה אֱלֹהֶיךָ: יב מַח־תִּשְׁתַּחֲוִי | נַפְשִׁי וּמַח־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנֵי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבֵּית לַהֲמוֹתָיו: ב הֲצִילָנִי
 מֵאֹיֵבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הֲצִילָנִי
 מִפְּעָלֵי אוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פֶשַׁעִי וְלֹא־
 חַטָּאתִי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְכַנְּנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲנוּן
 כָּל־בְּגָדֵי אוֹן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לְעָרֵב יַחֲמוּ כַּכֶּלֶב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שִׁמֵּעַ: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מוֹשְׁגֵבִי: יא אֱלֹהֵי חֶסֶדִי יִקְדָּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילֶךָ וְחוֹרִידֵמוֹ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבִר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגָאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִי
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּל־הַ בְּחִמָּה כָּל־הַ וַאֲיִנָּמוּ וַיִּדְּעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בַּיַּעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: טז המה
 נייעון לאכל אם-לא ישבעו וילינו: יז ואני |
 אשיר ענך וארגן לבקר חסדך כי-היית משגב לי
 ומנוס ביום צר-לי: יח עזי אליך אומרה כי-אלהים
 משגבי אלהי חסדי:

עז * למנצח על- ידותון לאסף מזמור: ב קולי *)
 אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין
 אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי | לילה נגרה
 ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים
 ואהמיה אשיחה | ותתעטף רוחי סלה: ה אחות
 שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבותי ימים
 מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה
 עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים
 יזנח | אדני ולא-יסיף לרצות עוד: ט האפס לנצח
 חסדו גמר אמר לדר ודר: י השבת חנות אל
 אם-קפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חלותי היא
 שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי-יה כי-אזכרה
 מקדם פלאך: יג והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך
 אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול
 באלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
 ענך: טז גאלת בזרוע עמך בני-יעקב ויוסף סלה:
 יז ראובן מים | אלהים ראובן מים יחילו אף ירגזו

(*) באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תַּחֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אַף־חֲצִצְיָהּ יִתְחַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּנִלְגַל הָאִירוּ
 בָּרָקִים תִּבֵּל רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם דִּרְכָּהּ
 וּשְׁבִילָהּ בָּמִים רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נְחִיתָ כְּצֹאן עֹמֶה בִּיד־מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנִי מַעֲזֵן אֶתָּה
 הֵייתָ לָנוּ בָּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יָלְדוּ
 וְתַחֲלֹל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעֲזֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בָּעִינִיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יִחְלָף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וְחֶלֶף לְעָרֵב יְמוּלֵל
 וַיָּבֵשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ כְּאַפָּהּ וּבַחֲמָתָהּ נִבְהָלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֹנֵתִינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלִמְנוּ לְמֹאזֹר פָּנֶיךָ: ט כִּי
 כָל־יְמִינוּ פָּנוּ בַּעֲבֹרְתָהּ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שָׁבָעִים שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׂמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עֹמֵל וְאוֹן כִּי־גַז חִישׁ וְנָעָפָה:
 יא מִי־יֹדַע עַז אֶפְסָה וּכִירָאתָהּ עֲבֹרְתָהּ: יב לְמִנּוֹת
 יְמִינוּ בֶּן הַזֶּדַע וְנִבְא לְבָב חֲכָמָה: יג שׁוֹכָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסִידֶךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמִינוּ: טו שְׂמַחְנוּ
 כִּמְיוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֹאֵינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֵל־
 עֲבֹדֶיךָ כְּעֶלֶךָ וְחִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זְמִירוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב |
מְבַקְשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹז בְּקִשׁוֹ פָּנָיו
תִּמְיֹד: ה זְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפָּטָיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְף
דּוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֵבֶל נַחֲלָתָם:
יב בַּחַיּוֹתָם מָתִי מִסֶּפֶר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם:
יג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּלְגִבֵּי־אִי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַ-לֶּחֶם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לַעֲבֹד גִּמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ
בַּכֶּבֶל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בֹּא-דָבְרוּ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מַלְאָךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחַּהּ: כא שְׁמוֹ אֲדֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִיָּנוֹ: כב לְאִסּוֹר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקַנָיו יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצִּירִים וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיָּפֹר אֶת-עֲמוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהוּ
מִצִּירָיו: כה הִפְדָּ לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוֹ לְהַתְנַבֵּל בַּעֲבָדָיו:
כו שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ אַחֲרָן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ
בָם דְּבָרֵי אֱתוּתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח
חֲשָׁד וַיַּחֲשֹׁד וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת-דִּנְתָם: ל שְׂרִץ אֲרָצָם
צִפְרֻדָּעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עֶרֶב
בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסָּפֶר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיִּצְיֵאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצִּירִים בְּצֵאתָם בִּי-נָפַל פְּחָדָם עָלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיָלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
וַיִּזְוּבוּ מֵיָם הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר: מב בִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיִּזְעַא עֲמוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גִּזִּים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנָּצְרוּ הַלְלוּהִי:

קלז א על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיח ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נבר: ה אם-אשפחד
 ירושלים תשכח מיני: ו תדבק לשוני | לחבי
 אם-לא אזכרי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ א הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו ברב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון תשועת ישראל בשוכ יהוה שבות עמו וגל יעקב ושמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

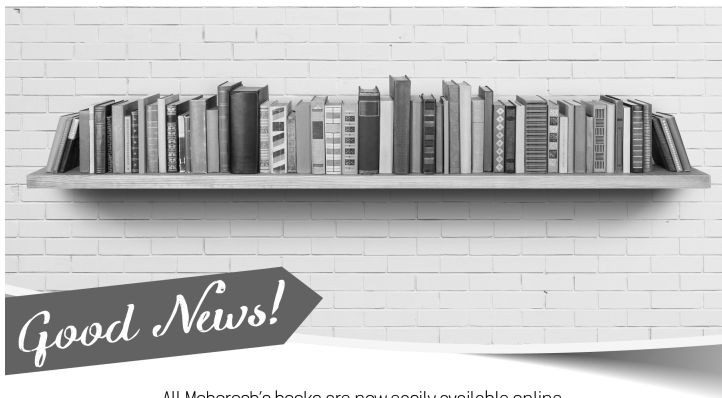
הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אשר יעקב בן רחל נ"י
וזוגתו

חיה חנה בת ברכה תחי'

וילדיהם
לאה פיגא, עטל, נחמן נתן.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני
חיי ומזוני רוויחא, אמן כן יהי רצון.

All Mohorosh's books are now easily available online,
so you can find the one that speaks to you!
Choose from over 300 titles on a breathtaking variety of topics

FAITH | HAPPINESS | SELF-ESTEEM
SUCCESSFUL RELATIONSHIPS | INNER PEACE
EASY MONEY | FAMILY MATTERS | ETC.

Many titles are available in several languages, including
Hebrew, English, Yiddish, Spanish, Russian, and Portugese

For quick search, just enter
"MOHOROSH" ON AMAZON.COM

Fast shipping directly from Amazon

